ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ρώσοι συνθέτες

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Kimbo Ishii

ΠΙΑΝΟ

Χαράλαμπος Αγγελόπουλος

ΕΡΓΑ
Γκλίνκα
Τσαϊκόφσκι
Ραχμάνινοφ

16/10 ’15

Ώρα έναρξης: 20:30
Αίθουσα Τελετών Α.Π.Θ.

Εισιτήρια: 15€, 10€, 5€

Προπώληση εισιτηρίων
Εκδοτήριο ΚΟΘ, Πλατεία Αριστοτέλους
τηλ. **2310 236990**

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ:
Mediterranean Palace

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
ΕΡΤ, TV100, FM100, 95,1 Κοσμοράδιο, Classical Radio, Thousand News, Greekmania.ru, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

artcore.gr

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.
Γεώργιος Βράνος
Αν. Διοικητικός Διευθυντής
Νικόλαος Φαραντούρης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.) της Κ.Ο.Θ.
Αντιπρόεδρος
Δημήτριος Χανδράκης
Μέλη
Θεοφάνης Καραγιώργος
Εύη Δελφινοπούλου
Χρίστος Γαλιλαίας

www.tsso.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού
Η Κ.Ο.Θ. επιχορηγείται & εποπτεύεται από το ΥΠ.ΠΟ.Α.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μ. Νιμπή (Γραμματεία), **Μ. Παπακωνσταντίνου** (Γραμματεία Καλλ. Διεύθυνσης – Εκπαιδευτικά Προγράμματα), **Φ. Χατζησίμου** (Υλοποίηση Καλλ. Προγραμματισμού), **Ν. Κυριακού** (Προβολή & Επικοινωνία), **Θ. Καραμανίδου** (Μουσική Βιβλιοθήκη- Αρχείο), **Μ. Αδάμος, Έ. Τερζή** (Λογιστήριο), **Π. Γιάντσης, Γ. Νιμπής** (Φροντιστές), **Έ. Παράσχου, Παναγιώτα-Χριστίνα Κοκόλη** (Ταμείο)

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' Βιολιά Σ. Παπάνας, Α. Σουσάμογλου (Εξαρ) / Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης (ΚορΑ) / Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινοπούλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάππας, Σ. Κακάμπουρας (Tutti) **Β' Βιολιά** Α. Τζίμα, Α. Παπανικολάου (ΚορΑ) / Α. Τζιαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ (ΚορΒ) / Μ. Τοπτσίδης, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαλμαζίδης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακάς, Ι. Τοπούρια (Tutti) **Βιόλες** Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σειρά (ΚορΑ) / Α. Πορίχης, Α. Βόλτση (ΚορΒ) / Φ. Ποπίκα, Ε. Παραλίκα, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης (Tutti) **Βιολοντσέλα** Β. Σαΐτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντίμοβ (ΚορΑ) / Λ. Μανώλα (ΚορΒ) / Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωίδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς (Tutti) **Κοντραμπάσα** Χ. Χειμαριός (ΚορΑ) / Γ. Χατζής, Η. Σουμελίδης (ΚορΒ) / Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Μ. Σαπουντζής, Γ. Πολυχρονιάδης (Tutti) **Φλάουτα** Ν. Δημόπουλος, Ό. Γκόγκας (ΚορΑ) / Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή (ΚορΒ) /Ν. Κουκής (Tutti) **Όμποε** Δ. Καλπαξίδης, Δ. Κίτσος (ΚορΑ) / Γ. Τσόγιας-Ραζάκοβ, Π. Κουγιουμτζόγλου (ΚορΒ) **Κλαρινέτα** Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γραονίδης (ΚορΑ) / Α. Σταυρίδης (ΚορΒ) / Β. Καρατζίβας (Tutti) **Φαγκότα** Γ. Πολίτης (ΚορΑ) / Κ. Βαβάλας, Μ. Πουλιούδη (ΚορΒ) / Μ. Ηλιοπούλου (Tutti) **Κόρνα** Τ. Ελευθεριάδης, Τ. Παπαδόπουλος (ΚορΑ) /Β. Βραδέλης, Π. Φεϊζός (ΚορΒ) / Δ. Δεσποτόπουλος (Tutti) **Τρομπέτες** Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Νέτσκας (ΚορΑ) / Γ. Λασκαρίδης (ΚορΒ) / Δ. Κουρατζίνος (Tutti) **Τρομπόνια** Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες (ΚορΑ) / Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας (ΚορΒ) / Ε. Μπαλτάς (Tutti) **Τούμπα** Π. Γεωργιάδης (ΚορΒ) **Τύμπανα** Δ. Βίττης, Β. Αφανάσιεβ (ΚορΑ) **Κρουστά** Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου (Tutti) **Άρπα** Κ. Γίμα (ΚορΑ) **Πιάνο** Μ. Λιακοπούλου (ΚορΑ)
Έφορος Κ.Ο.Θ. Α. Χανδράκης **Βοηθός Εφόρου** Λ. Μανώλα

** Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας*

Επιμέλεια εντύπου - κείμενο: Νίκος Κυριακού
Σχεδιασμός: ARTCORE
Εκτύπωση:Visual Advertising

Απαγορεύεται η φωτογράφηση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σεπαιδιά άνω των έξι ετών.

Ρώσοι συνθέτες

Mikhail Ivanovich Glinka (1804 - 1857)
Εισαγωγή από την όπερα "Russlan and Ludmilla" **6'**

Pyotr Ilyich Tchaikovsky (1840 - 1893)
Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα αρ. 1 σε σι ύφεση ελάσσονα, έργο 23 **32'**

Sergei Vasilyevich Rachmaninov (1873 - 1943)
Συμφωνία αρ.2 σε μι ελάσσονα, έργο 27 **57'**

Το σημερινό πρόγραμμα αποτυπώνει την εξέλιξη της ρωσικής μουσικής δημιουργίας από τις απαρχές της εθνικής σχολής στα μέσα του 19ου αιώνα μέχρι και την υστερο-ρομαντική περίοδο των αρχών του 20ου. Ο Γκλίνκα υπήρξε ο ιδρυτής της περίφημης 'Ρωσικής Σχολής' και ο πρώτος Ρώσος συνθέτης που αναγνωρίστηκε στο εξωτερικό. Επηρέασε μία ολόκληρη γενιά συμπατριωτών του και συνετέλεσε στην ανάπτυξη μίας εθνικής σχολής που χρησιμοποίησε πλήθος παραδοσιακών στοιχείων και λαϊκών ακουσμάτων. Ο Τσαϊκόφσκι δεν αποκήρυξε τις δυτικές επιρροές, αλλά κατάφερε να αναπτύξει ένα ιδιαίτερο ύφος αναμειγνύοντας τις παραδοσιακές φόρμες με τις τάσεις της προγραμματικής μουσικής που αναπτύσσονταν στην Ευρώπη και να συνδυάσει το ρωσικό εθνικισμό με το δυτικό κοσμοπολίτικο πνεύμα, με αποτέλεσμα να «κατηγορηθεί» ως δυτικότροπος. Ωστόσο πολλοί μελετητές, αλλά και κορυφαίοι Ρώσοι συνθέτες, επιμένουν πως η μουσική του Τσαϊκόφσκι ήταν περισσότερο ρωσική από όλων των υπολοίπων. Το βέβαιο είναι πως επηρέασε με τη σειρά του μία ολόκληρη γενιά δημιουργών, που βάδισαν στις αρχές του 20ου αιώνα σε πιο πρωτοποριακά μονοπάτια. Ο Ραχμάνινοφ, τέλος, υπήρξε ένας από τους επιφανέστερους μουσικούς του περασμένου αιώνα, όταν πλέον η ρωσική μουσική είχε διανύσει μεγάλη απόσταση από την εποχή του Γκλίνκα. Οι Ρώσοι συνθέτες πρωτοστατούσαν πλέον στις μουσικές εξελίξεις, ανανέωναν την τεχνική και την αισθητική της μουσικής στην εποχή τους και μεγαλουργούσαν στο εξωτερικό, απολαμβάνοντας πλέον παγκόσμια αναγνώριση.

Νίκος Κυριακού

Μιχαήλ Γκλίνκα: Εισαγωγή από την όπερα "Ρουσλάνος και Λιουντμίλα"

Ο Γκλίνκα χρησιμοποίησε τις πλούσιες εμπειρίες του από τα ταξίδια και τις σπουδές του στην Ευρώπη, όχι για να εμπλουτίσει το έργο του, αλλά για να καταφέρει να αποδεσμεύσει τελείως τη ρωσική μουσική από τις δυτικότροπες επιρροές. Έχοντας μελετήσει από κοντά το ιταλικό μελόδραμα και τις καινοτομίες του Λιστ, αποφάσισε να στρέψει το ενδιαφέρον του εξ ολοκλήρου στη λαϊκή μουσική παράδοση της πατρίδας του και να δημιουργήσει μία διακριτή εθνική σχολή. Η επική του όπερα "Ρουσλάνος και Λιουντμίλα" βασίστηκε στο ομώνυμο πολυαγαπημένο λαϊκό παραμύθι του Αλεξάντρ Πούσκιν και αποτελεί τη δεύτερη και πιο επιτυχημένη απόπειρα του συνθέτη να δημιουργήσει μία αυθεντική ρωσική όπερα, εφάμιλλη των πρωτοπόρων του είδους, με την οποία ανέδειξε τα ιδιαίτερα στοιχεία της ρωσικής κουλτούρας, ενσωματώνοντας παράλληλα Φινικούς και Περσικούς ήχους. Η εκρηκτική "Εισαγωγή" της μας εισάγει στο ηρωικό πνεύμα και το συναισθηματικό χαρακτήρα του παραμυθιού, που εξιστορεί τις περιπέτειες του Ρουσλάνου και άλλων δύο μνηστήρων στην προσπάθειά τους να απελευθερώσουν τη γοητευτική Λιουντμίλα από τα δεσμά του κακού μάγου Τσερνομόρ. Ο Γκλίνκα εμπνεύστηκε την ουβερτούρα του από τον ήχο των μαχαιροπίρουνων πάνω στα πιάτα σε ένα γαμήλιο δείπνο. Κρίνοντας από την ταχύτητα του έργου στην αρχή, θα πρέπει να πεινούσαν πολύ οι καλεσμένοι.

Πιοτρ Ίλιτς Τσαϊκόφσκι: Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα αρ. 1 σε σι ύφεση ελάσσονα, έργο 23

I. Allegro non troppo e molto maestoso, II. Allegro con spirito, III. Andantino semplice, IV. Allegro con fuoco

Δεν ήταν λίγες οι φορές που ο Τσαϊκόφσκι δοκίμασε την απογοήτευση από τη χλιαρή αρχική υποδοχή ή την απόρριψη ακόμη και των σημαντικότερων έργων του. Αυτό συνέβη και με το αριστουργηματικό πρώτο του κοντσέρτο για πιάνο, το οποίο απέρριψε ο φίλος και διευθυντής του στο Ωδείο Νικολάι Ρουμπινστάιν, για τον οποίο και το έγραψε. Παρόλα αυτά το κοντσέρτο γνώρισε τεράστια επιτυχία στις Η.Π.Α. από τον Χανς φον Μπίλοφ που αναγνώρισε άμεσα το μεγαλείο του, ενώ σύντομα και ο Ρουμπινστάιν αναθεώρησε τη στάση του και αποτέλεσε φανατικό υποστηρικτή του έργου, συμβάλλοντας μάλιστα στην οριστική του αναθεώρηση. Το κοντσέρτο αποτελεί ένα υπέροχο ψηφιδωτό μουσικών επιρροών, που συνδυάζει τη μουσική γλώσσα του συνθέτη με το στυλ των Σούμαν και Λιστ και παράλληλα ενσωματώνει ιδιοφυώς λαϊκά μελωδικά στοιχεία, όπως μία παραδοσιακή μελωδία που άκουσε από έναν τυφλό ζητιάνο στην αγορά της Καμένκα, ένα γνωστό λαϊκό ρωσικό τραγούδι (Podojdi, dojdi vo Tsar-Gorod), ένα ουκρανικό ανοιξιάτικο κομμάτι (Oy, kryatshe, kryatshe) κι ένα γαλλικό τραγουδάκι των καμπαρέ (Il faut s'amuser, danser et rire) έργου, που μας προτρέπει «να διασκεδάζουμε, να χορεύουμε και να γελάμε» με τη ρυθμική ενέργεια του έργου πάνω στις συγκλονιστικές δεξιοτεχνικές φιγούρες του πιάνου.

Σεργκέι Ραχμάνινοφ: Συμφωνία αρ.2 σε μι ελάσσονα, έργο 27

I. Largo - Allegro moderato, II. Allegro molto, III. Adagio, IV. Allegro vivace

Ο «ένα μέτρο κι ενενήντα πέντε εκατοστά κατσουφιάς» (όπως τον βάπτισε ο Στραβίνσκι) Σεργκέι Ραχμάνινοφ ήταν φύσει ανασφαλής κι έτσι δεν ήθελε να γράψει δεύτερη συμφωνία μετά το φιάσκο της πρώτης του και την ανηλεή καταδίκη της από τους κριτικούς. Αυτά βέβαια οφείλονταν αφενός στο ότι ο μαέστρος διηύθυνε μεθυσμένος στην πρεμιέρα και αφετέρου στην κόντρα των ωδείων της Μόσχας και της Αγίας Πετρούπολης, παρά στο ίδιο το έργο, όμως αυτό διόλου δεν παρηγορούσε το συνθέτη. Ευτυχώς βρήκε το θάρρος να το ξεπεράσει (με αρκετή ψυχοθεραπεία είναι η αλήθεια) και μας χάρισε μία συγκλονιστική συμφωνία, που αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα δημιουργήματα στην ιστορία της μουσικής. Ο Ραχμάνινοφ αφοσιώθηκε πλήρως στη σύνθεση της "Δεύτερης Συμφωνίας" του, ώστε διέκοψε τις εμφανίσεις του ως πιανίστας, ενώ μετακόμισε στη Δρέσδη για να βρει την πολύτιμη ησυχία και να δουλέψει απερίσπαστος. Το έργο αποτελεί ένα αριστούργημα που καθηλώνει από την αρχή τον ακροατή και τον οδηγεί μέσα από εκπληκτικά ακούσματα στη θριαμβευτική κορύφωση. Η διαρκής εναλλαγή πάθους και γαλήνης πλέκει μία ουράνια μελωδία, ενώ το μυστήριο συναντά τη μελαγχολία σε ένα ρομαντικό τοπίο που καταλήγει σε μια υποψία νεκρώσιμης ακολουθίας, υπονοώντας ίσως την τελική κρίση πριν την πολυπόθητη λύτρωση. Μετά από αυτή τη συμφωνία ο Ραχμάνινοφ ένιωσε πλήρης και ορκίστηκε πως δεν θα γράψει άλλη συμφωνία, για τους αντίθετους λόγους αυτή τη φορά. Ευτυχώς 30 χρόνια περίπου αργότερα, το μετάνιωσε.

Kimbo Ishii
διεύθυνση ορχήστρας

Ο Kimbo Ishii συνεχίζει για πέμπτη σεζόν τη θητεία του ως Γενικός Μουσικός Διευθυντής του Θεάτρου του Μαγδεμβούργου. Κατά τη διάρκεια αυτών των πέντε περιόδων έχει διευθύνει τις πρεμιέρες των έργων "Lucia di Lammermoor", "Der Freischütz", "Jenůfa", "Madame Butterfly", "The Tales of Hoffmann", "The Abduction from the Seraglio", "Kiss me, Kate", "Tristan and Isolde", "Macbeth", "Der Rosenkavalier", "Così fan tutte" and "La Bohème", καθώς και πολυάριθμες συμφωνικές συναυλίες.
Κατά τη διάρκεια της θητείας του ως αρχιμουσικός στην Komische Oper Berlin (KOB), το 2006-2008, διηύθυνε τις παραστάσεις "The Marriage of Figaro", "Don Giovanni", "The Magic Flute", "Fidelio", "The Barber of Seville", "Rigoletto", "Turandot", "Die Fledermaus", "The Bartered Bride", "Le Coq d'or" και δυο όπερες του Zemlinsky, τις "The Dwarf" και "A Florentine Tragedy".
Ο Kimbo Ishii έχει διατελέσει Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Συμφωνικής του Amarillo (2007-2012) και της Ορχήστρας Δωματίου Cayuga (1999-2007), ενώ υπήρξε Κύριος Προσκεκλημένος Μαέστρος της Συμφωνικής Ορχήστρας της Οσάκα στην Ιαπωνία (2009-2013).
Έχει διευθύνει ορχήστρες σε ολόκληρη την Ευρώπη, την Ασία και την Αμερική, όπως τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Δρέσδης, τη Συμφωνική του Μπόχουμ, τη Deutsche Kammerorchestra, τη Kammerakademie του Πότσνταμ, τη Camerata του Μάντσεστερ, τη Φιλαρμονική της Σιλεσίας, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα Κάτω Χωρών, τη Συμφωνική Ορχήστρα Sønderjylland, τη Συμφωνική Ορχήστρα NHK, τη Νέα Φιλαρμονική της Ιαπωνίας, τη Μητροπολιτική Συμφωνική Ορχήστρα του Τόκιο, τη Συμφωνική Ορχήστρα Yomiuri Nippon, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Σαπόρο, τη Συμφωνική Ορχήστρα Broadcast της Κίνας, τη Συμφωνική της Σαγκάης, τους Boston Symphony Chamber Players, την Ορχήστρα του Φεστιβάλ Skaneateles, την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Κόστα Ρίκα και την Ορχήστρα Philharmonika ντε Λίμα στο Περού.
Έχει πλούσια δραστηριότητα σε φεστιβάλ της Ιαπωνίας και των Η.Π.Α., όπου συνεργάστηκε με παγκοσμίου φήμης μαέστρους, όπως οι: Seiji Ozawa, André Previn, Bernard Haitink, Sir Simon Rattle, James Conlon και Yakov Kreizberg.
Ο Kimbo Ishii έχει βραβευθεί το 1995 στο Διεθνή Διαγωνισμό Διεύθυνσης Ορχήστρας Nikolai Malko που διεξάγεται στη Δανία. Έχει τιμηθεί με το Βραβείο Άριστης Επίδοσης George & Elizabeth Gregory του Ιδρύματος New York Arts το 1996, ενώ το 2010 του απονεμήθηκε το βραβείο 'Hideo Saito Memorial Fund' του Ιδρύματος Sony Music και ολόκληρο το χρηματικό του έπαθλο δόθηκε ως δωρεά στη Φιλαρμονική Ορχήστρα Νέων του Τόκιο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ πιάνο

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, όπου μελέτησε με τις Ι. Σημηριώτη (ΚΩΘ) και Δ. Ευνουχίδου. Με υποτροφία του Ιδρύματος "Λ. Βουδούρη" σπούδασε στην Hochschule fur Musik Koeln και στη Royal Scottish Academy of Music and Drama. Εκπροσώπησε επανειλημμένα την Ελλάδα σε διεθνείς συναντήσεις (Αλγέρι, Βερολίνο, Λουξεμβούργο, Νόβισαντ κ.α.) και βραβεύθηκε σε πανελλήνιους και διεθνείς διαγωνισμούς (Γ. Θυμής, Governor's Recital, Helexpo κ.α.).
Το ρεπερτόριο του περιλαμβάνει 25 κοντσέρτα για πιάνο και ορχήστρα, πλήθος έργων για σόλο πιάνο, έργα μουσικής δωματίου και εκτείνεται χρονικά από τον Bach μέχρι τους συνθέτες του 21ου αιώνα.
Οι εμφανίσεις του σε αίθουσες όπως τα Μέγαρα Μουσικής Αθηνών και Θεσσαλονίκης, το Centre Cultural Portugal Paris, το Kendal Town Hall, το Wells Concert Hall, το Musashino Center Tokyo, καθώς και η συμμετοχή του σε διεθνή φεστιβάλ απέσπασαν θερμές κριτικές.
Σαν σολίστ συνέπραξε με τις ΚΟΘ, ΚΟΑ, Apollon Orchestra Berlin, Ορχήστρα των Χρωμάτων, Καμεράτα, Ορχήστρα των Πατρών, Ορχήστρα Δωματίου Αθηνών, Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης , Συμφωνική Ορχήστρα RSAMD, ΑΣΟΝ, Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ. Με τον πιανίστα Τίτο Γουβέλη εμφανίζεται τακτικά σε ρεπερτόριο για δύο πιάνα και τέσσερα χέρια. Είναι ιδρυτικό μέλος του συνόλου Piandaemonium (6 πιάνα, 12 πιανίστες).
Δισκογραφικά κυκλοφόρησε τα έργα του Ν. Κωνσταντινίδη για σαξόφωνο και πιάνο με τον σαξοφωνίστα Θ. Σωτηριάδη.
Είναι οργανωτής του Φεστιβάλ Πιάνου Θεσσαλονίκης (www.thessalonikipianofestival.gr).